

REPUBLICA MOLDOVA
Judecătoria Chișinău
(sediul Buiucani)
MD-2004, mun. Chișinău,
bd. Ștefan cel Mare, 200
tel./fax 022-204-905
e-mail: jbu@justice.md

REPUBLIC OF MOLDOVA
Chișinău District Court
(Buiucani Office)
MD-2004, Chișinău,
200 Ștefan cel Mare boulevard
tel. number/fax 022-204-905
e-mail: jbu@justice.md

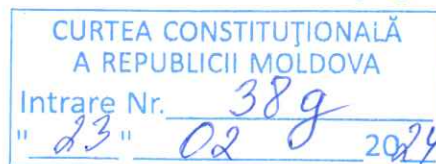
Curtea Constituțională a RM,
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu, 28

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) Vă expediază în adresa Curții Constituționale materialul anexă la cauza penală nr. 1-23169173-12-1-28112023 (1-2907/2024) de învinuire a lui Țaran Igor Mihail de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 251 Cod penal, pentru soluționarea sesizării depuse de avocatul Roman Crivenco în interesele inculpatului Țaran Igor Mihail în baza încheierii din 15.02.2024, pentru examinare conform competenței.

Anexă:

- Încheiere din data de 15.02.2024, pe - 2 file.
- Cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, pe - 1 file.
- Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, pe - 7 file.
- Copia rechizitoriului, pe - 13 file.

Dorin MUNTEANU,
Judecător în cadrul Judecătoriei Chișinău
(sediul Buiucani)

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu 28
mun. Chișinău, MD - 2004
Republica Moldova

SESIZARE
PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
a unor prevederi a art. 251 din Codul penal al RM

I. AUTORUL SESIZĂRII

Avocatul Roman CRIVENCO, Biroul Asociat de Avocați "JUSTICE".

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect verificarea constituționalității sintagmei "*ori utilizarea lor în alte scopuri*" din **art. 251 Cod penal al Republicii Moldova**.

Excepția de neconstituționalitate a prevederilor enunțate este ridicată în temeiul **art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție**, astfel cum a fost interpretat prin **Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016**.

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, are pe rol cauza penală nr. 1-2907/2023 de învinuire a lui Igor ȚARAN de săvârșirea infracțiunii prevăzute de **art. 251 Cod Penal al Republicii Moldova**.

Art. 251 Cod Penal al Republicii Moldova intitulat "*Însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege tăinuirea bunurilor gajate, înghețate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate*" prevede:

Însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege tăinuirea bunurilor gajate, înghețate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 1350 la 1850 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate."

Lui Igor ȚARANA i-a fost înaintată învinuirea în aceea că: "*în perioada 17.05.2021 până la 05.08.2021, aproximativ la 20:10, având scopul utilizării bunurilor sechestrate, a utilizat în scopuri personale, preponderent în mun. Chișinău, cât și la locul de muncă din mun. Chișinău, șos. Muncești nr. 73, automobilul de model "Porsche Cayenne", cu n/î "KIM 01", în privința căruia a fost aplicat sechestrul prin procesul-verbal de sechestrul din 17.05.2021, de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, în baza titlului executoriu al Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22.12.2020, având obligația păstrării lui la domiciliul personal din mun. Chișinău, bd. Dacia 49, ap. 28, încălcând prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de executare al Republicii Moldova, potrivit căreia, "persoana căreia i-au fost date spre păstrare bunuri sechestrate nu are dreptul să le folosească ori să le înstrăineze", fiind avertizat de răspundere penală pe care o poartă pentru dispunerea bunului sechestrat și utilizând acest bun pe o distanță de 2 768 km, fapt stabilit prin procesul-verbal de ridicarea a mijlocului de transport din 10.08.2021, al executorului judecătoresc.*

Astfel, Țaran Igor se învinuiește anume de utilizarea în alte scopuri a bunurilor sechestrate, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată, conform legii să asigure integritatea lor."

În speță conform procesului-verbal de sechestrul din 17 mai 2021 pe adresa din com. Trusenii, str. Calea Trusenilor 46, asupra bunului mobil automobilul de model "Porsche Cayenne", cu n/î " ", ce

aparținerea cu drept de proprietate inculpatului Igor ȚARAN de către executorul judecătoresc Anatolie BĂNĂRESCU a fost aplicat sechestrul. Conform acestui proces-verbal, dar nici în realitate careva sigilii cu privire la acest bun nu au fost aplicate. Totodată a fost menționat că bunul este transmis spre păstrare lui Igor ȚARAN căruia i s-a comunicat că nu are dreptul să dispună de bun. Conform învinuirii este menționat că inculpatul a avut obligația păstrării bunului la domiciliul personal al inculpatului din mun. Chișinău, bd. Dacia 49, ap. 28, deși din procesul-verbal de sechestrul din 17 mai 2021 acest fapt nu rezultă.

Anterior în speță prin ordonanța procurorului de caz din 7 octombrie 2021 Igor ȚARAN a fost scos de sub urmărire penală deoarece sintagma "*utilizarea lor în alte scopuri*" din **art. 251 Cod penal al Republicii Moldova** a fost interpretată ca fiind acțiuni de descompletare a bunurilor sechestrate sau confiscate, darea acestor bunuri în arendă, în chirie etc., fără a le înstrăina. Faptul că mijlocul de transport nu a fost utilizat în alte scopuri decât pentru care este destinat bunul și că un careva prejudiciu sau diminuare a valorii bunului nu a avut loc a constituit temei de scoatere de sub urmărire penală a lui Igor ȚARAN. Ulterior ordonanța dată a fost anulată de judecătorul de instrucție sesizat.

IV. EXPUNEREA PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Ridicarea excepției de neconstituționalitate este ridicată din motiv că sintagma "*ori utilizarea lor în alte scopuri*" din **art. 251 Cod penal al Republicii Moldova** este formulată într-o manieră imprecisă și neclară și le conferă autorităților care o aplică o marjă excesivă de discreție și nu corespunde exigențelor calității legii penale fiind în acest sens contrară **art. 1 alin. (3) și art. 22, 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova**.

Pentru a exclude orice echivoc, textul legislativ trebuie să fie formulat în mod clar și inteligibil, fără dificultăți de ordin sintactic și fără pasaje obscure. În special în materie penală, legislatorul trebuie să fie precis, clar și coerent, așa cum o impune principiul legalității incriminării și a pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*), garantat de articolul 22 din Constituție și de articolul 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (DCC nr. 49 din 31 mai 2018, § 30; DCC nr. 9 din 23 ianuarie 2019, § 15).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că articolul 7 din Convenție trebuie să fie interpretat și aplicat astfel încât să se asigure o protecție efectivă împotriva urmăririi penale, a condamnării și a sancționării arbitrare a persoanei (*Parmak și Bakir v. Turcia*, 3 decembrie 2019, § 57; *Jidic v. România*, 18 februarie 2020, § 76). Această afirmație este valabilă și în contextul articolului 22 din Constituție.

În consecință, legea penală trebuie să prevadă în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile. Această condiție este impusă de articolul 22 în coroborare cu articolul 23 alin. (2) din Constituție (a se vedea DCC nr. 14 din 10 februarie 2020, § 14).

Condiția previzibilității este îndeplinită atunci când persoana poate – în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată – să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele pe care le poate avea o anumită conduită (*Gestur Jónsson și Ragnar Halldór Hall v. Islanda*, 30 octombrie 2018, § 88; *Berardi și Mularoni v. San Marino*, 10 ianuarie 2019, § 40).

În speță sintagma "*ori utilizarea lor în alte scopuri*" din **art. 251 Cod penal al Republicii Moldova** nu este una clară, deoarece din ea nu rezultă și nu poate fi interpretat printr-o altă modalitate care sunt modalitățile de utilizare în alte scopuri și dacă prin "alte scopuri" se are în vedere altele decât utilizarea după destinație a bunului sau în general altceva.

Spre exemplu în Comentariul Codului de executare (pag. 274) ediția 2021 realizat în cadrul Proiectului Susținere pentru consolidarea în continuare a eficienței și calității sistemului judiciar din Republica Moldova se menționează printre altele că: "*Despre aplicarea sechestrului asupra bunurilor*

supuse înregistrării de stat executorul judecătoresc informează neîntârziat organele care efectuează înregistrarea de stat pentru a se face în registrul respectiv o mențiune cu privire la interdicția de înstrăinare a bunului său de aplicare a sechestrului. Astfel, prin faptul efectuării înregistrărilor în registrul de stat a mențiunii privind interdicția de înstrăinare a bunului asupra căruia a fost aplicat sechestrul, va fi indisponibilizat dreptul debitorului de ași exercita pe deplin dreptul de proprietate asupra acestuia, bunul sechestrat urmând a fi doar în posesia și folosința debitorului, fără posibilitatea înstrăinării acestuia, cu excepția cazurilor în care bunul sechestrat a fost transmis la păstrare creditorului sau altor persoane. În acest sens, va fi adus la îndeplinire scopul aplicării sechestrului asupra bunurilor debitorului.

Contractul de înstrăinare a bunului încheiat după introducerea interdicției de înstrăinare a bunului sau după întocmirea procesului-verbal de sechestrul este nul. 275 Astfel, procesul-verbal de sechestrul este obligatoriu pentru părțile procedurii de executare, iar ca urmare a întocmirii acestuia, debitorul nu va fi în drept să încheie careva contracte de înstrăinare a bunurilor.”

Prin urmare nu este clar în situația sechestrării bunurilor fie ele mobile sau imobile dacă folosința acestora este sancționată de legea penală, pentru că spre exemplu cazurile de sechestrare a bunurilor imobile în cadrul procedurilor de executare sunt la fel de multe ca și cu referire la bunurile mobile, însă în practica judiciară nu au fost identificate cazuri în care pentru locuirea în bunurile imobile sechestrare, ceea ce echivalează cu folosirea după destinație, persoanele să fie trase la răspundere penală conform prevederilor art. 251 Cod penal al Republicii Moldova cu referire la sintagma ”utilizarea în alte scopuri”.

Pe de altă parte art. 122 Cod de executare prevede că: ”(1) Persoana căreia i-au fost date spre păstrare bunuri sechestrare nu are dreptul să le folosească ori să le înstrăineze, cu excepția cazului în care acestea i-au fost date spre administrare silită. (2)..... (3) Persoana căreia i-au fost date bunuri spre păstrare poartă, în conformitate cu legislația, răspundere pentru prejudiciul cauzat intenționat sau din culpă. (4) Înșușirea, înstrăinarea, substituirea, tănuirea bunurilor sechestrare date spre păstrare, utilizarea lor în alte scopuri atrag răspunderea prevăzută de lege.” Pe de o parte acest articol prevede că folosirea bunurilor este interzisă, însă pe de altă parte este menționat că persoana răspunde pentru prejudiciul cauzat intenționat sau din culpă gravă și în același timp că ”Înșușirea, înstrăinarea, substituirea, tănuirea bunurilor sechestrare date spre păstrare, utilizarea lor în alte scopuri atrag răspunderea prevăzută de lege” fără însă a fi clar dacă folosința bunurilor conform destinației atrage răspunderea prevăzută de lege și care ar fi ea dacă există. Totodată nu este clar dacă utilizarea în alte scopuri presupun anumite acțiuni care au ca rezultat pierderea bunului în general, pierderea posesiei bunului sau doar folosirea contrar destinației a bunului. Cum este aplicabilă răspunderea în cazul sechestrării animalelor (în privința cărora se aplică regulile cu privire la bunuri) sau a bunurilor a căror ”neutilizare” duce la distrugerea acestora sau pierderea valorii sunt momente care ridică întrebări legate de sintagma contestată. Spre exemplu raportat la speța menționăm că neutilizarea unui automobil electric o anumită perioadă (în dependență de modelul automobilului) este în măsură să ducă la deteriorarea bateriei (care este o componentă esențială în raport cu valoarea bunului) și prin urmare neutilizarea acestuia conform destinației în cazul unui sechestrul care ar obliga debitorul să nu îl utilizeze ar duce la pierderea valorii bunului - fapt pentru care debitorul la fel ar putea fi învinuit. Prin urmare prevederile legale legate de păstrare și răspundere ar trebuie să fie proporționale, echitabile și justificate, posibil chiar raportate la categoria bunului.

Pe de altă parte echivalarea răspunderii pentru înstrăinarea unui bun sechestrat cu folosința acestuia conform destinației, fără a cauza prejudiciu părții interesate, nu corespunde principiului proporționalității și echității mai ales în contextul din speța, dar și în general dacă am raporta aplicabilitatea normei contestate la situația sechestrului unui bun imobil transmis debitorului (în lipsa unei proceduri de evacuare) care locuiește în imobil în continuare (situații întâlnite practic în toate procedurile de executare). Legea penală nu face distincția de natura bunului sechestrat deși în practică

această distincție este făcută prin prisma naturii bunului sechestrat (mobil sau imobil). Deși aparent anumite argumente în acest sens există, ele nu sunt plauzibile atâta timp cât legea nu prevede expres acest lucru și nu face o distincție justificată.

Prevederile relevante ale Constituției Republicii Moldova

Articolul 1 Statul Republica Moldova

(1) Republica Moldova este un stat suveran și independent, unitar și indivizibil.

(2) Forma de guvernământ a statului este republica.

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 22 Neretroactivitatea legii

Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decît cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Prevederile relevante ale Codului Penal al Republicii Moldova

Articolul 2. Scopul legii penale

(1) Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orînduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept.

(2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

Articolul 3. Principiul legalității

(1) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decît în baza unei hotărîri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală.

(2) Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sînt interzise.

Articolul 7. Principiul individualizării rîspunderii penale și pedepsei penale

(1) La aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează rîspunderea penală.

(2) Nimeni nu poate fi supus de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.

Articolul 61. Noțiunea și scopul pedepsei penale

(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

(2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Excutarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Articolul 251. Însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege tănuirea bunurilor gajate, înghețate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate

Însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege tănuirea bunurilor gajate, înghețate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 1350 la 1850 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Prevederile relevante ale CEDO

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată pînă ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, mai ales, dreptul :

a. să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa;

b. să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;

c. să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare remunerării unui apărător, să poată fi asistat gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

d. să audieze sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;

e. să fie asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.

Articolul 7. Nicio pedeapsă fără lege

1. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul săvârșirii, nu constituia o infracțiune potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii.

2. Prezentul articol nu va aduce atingere judecării și pedepsirii unei persoane vinovate de o acțiune sau de o omisiune care, în momentul săvârșirii, era considerată infracțiune potrivit principiilor generale de drept recunoscute de națiunile civilizate.

V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

În contextul celor expuse mai sus, solicităm Curții Constituționale exercitarea controlului constituționalității sintagmei "*ori utilizarea lor în alte scopuri*" din **art. 251 Cod penal al Republicii Moldova** prin raportarea la prevederile **art. 1 alin. (3) și art. 22, 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova** cu declararea neconstituționalității sintagmei date.

VI. LISTA DOCUMENTELOR ANEXATE

- Copia procesului-verbal de sechestru din 17 mai 2021;
- Copia procesului-verbal de ridicare a mijlocului de transport din 10 august 2021;
- Copia ordonanței de scoatere de sub urmărire penală din 7 octombrie 2021;
- Copia rechizitoriului privind învinuirea lui Igor Țaran.

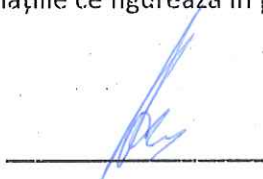
Notă: La prezenta sesizare, urmează a fi anexate de către instanță materialele cauzei penale.

VII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA AUTORULUI SESIZĂRII

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular sunt veridice.

Cu respect,

Avocat Roman CRIVENCO

ÎN CHEIERE

15 februarie 2024

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

Instanța de judecată constituită din:

Președintele ședinței, Judecător

Grefier

Dorin Munteanu

Eugenia Bîzgan

Cu participarea:

Acuzatorului de stat, procurorului

Apărătorului, avocatului inculpatului

Apărătorului, avocatului părții vătămate

Inculpatului

Părții vătămate

Adriana Țicu

Roman Crivenco

Alexandru Bargan

Țaran Igor Mihail

Țaran Dumitru Mihail

examinând în ședință publică, cauza penală privind învinuirea lui Țaran Igor Mihail, de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 251 din Codul penal,

C O N S T A T Ă :

În procedura Judecătorului Dorin Munteanu, se află în examinare cauza penală privind învinuirea lui Țaran Igor Mihail, de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 251 din Codul penal.

La data de 09.02.2024, apărătorul Roman Crivenco a depus o cerere prin care solicită ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 251 din Codul penal.

În acest context, apărătorul consideră că dispozițiile cuprinse în conținutul art. 251 din Codul penal pot face obiectul unei excepții de neconstituționalitate, iar cererea depusă se încadrează în prevederile art. 7 Cod de Procedură Penală.

În ședință de judecată, avocatul Roman Crivenco, a susținut cererea depusă.

Fiind pusă în discuție cererea apărătorului, inculpatul Țaran Igor Mihail a fost de acord cu aceasta, solicitând ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Procurorul, în ședința de judecată, a menționat că cererea părții apărării are menirea de a tergiversa examinarea cauzei penale și urmează a fi respinsă, chiar dacă sunt întrunite condițiile art. 7 Cod de Procedură Penală.

Partea vătămată și apărătorul acesteia au susținut poziția procurorului, considerând că cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate este o modalitate de tergiversare a examinării cauzei.

Analizând solicitarea formulată de către apărător privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța o admite, din considerentele arătate *infra*:

Astfel, din conținutul solicitării de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța reține că aceasta vizează o parte din textul normei art. 251 din Codul penal și anume sintagma „utilizarea lor în alte scopuri”.

În acest context, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, a relevat următoarele: „82. [j]udecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate. 83. Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.”.

Totodată, potrivit art. 7 alin. (3)-(3³) din Codul de procedură penală, (3) În cazul

existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora. (3¹) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate. (3²) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă. (3³) Dacă nu sunt întrunite cumulativ condițiile indicate la alin. (3¹), instanța de judecată refuză, prin încheiere, ridicarea excepției de neconstituționalitate. Încheierea instanței de judecată este definitivă, însă argumentele privind dezacordul cu aceasta pot fi invocate în apel sau, după caz, în recurs împotriva hotărârii în fond.

Astfel, instanța menționează că, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art. 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

Prin urmare, sub aspectul verificării întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 2 din 09 februarie 2016, instanța menționează că norma vizată de către apărător constituie obiect al controlului de constituționalitate.

De asemenea, ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către o parte în proces, iar norma vizată, în maniera solicitată, nu a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. În acest sens, instanța menționează că, potrivit site-ului Curții Constituționale, în prezent, nu există o sesizare similară sau o Decizie a Curții Constituționale, în acest sens.

Din aceste considerente, ținând cont că norma solicitată a fi supusă controlului de constituționalitate urmează a fi aplicată la soluționarea cauzei dedusă judecării, având în vedere că Judecătorul nu trebuie să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normei contestate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea apărătorului privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 251 din Codul penal.

În conformitate cu art. art. 7, 342 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

DISPUNE:

Se admite cererea apărătorului Roman Crivenco privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a art. 251 din Codul penal și se sesizează Curtea Constituțională pentru verificarea constituționalității prevederilor art. 251 Cod penal, și în particular sintagma „utilizarea lor în alte scopuri”, dacă aceasta contravine sau nu prevederilor Constituției Republicii Moldova.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, Cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, copia Rechizitoriului și altor înscrisuri probatorii, pentru examinare conform competenței.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, Judecător

Dorin Munteanu